

[Preben Møller Hansen]

netop i dette øjeblik. Men det, vi tager stilling til, er noget helt andet, idet krigszoner er noget, der opstår. Vi skal ikke gå så langt tilbage, før vi havde krigsrisikotillæg for sejlads på Falklandsøerne. Vi havde krigsrisikotillæg for at sejle på Israel og Libanon, og sådan kan situationen forandre sig.

Vi mener, at det vil være det eneste rigtige, at vi generelt traf den beslutning én gang for alle, at krigsrisikotillæg, der ydes søfarende, der sejler i krigsområder, fritages for beskatning. Ellers kan vi komme i den situation, at krigsområdet udvikler sig uden for Hormuzstrædet – med det resultat, at vi skal tage loven op til fornyet behandling. Det ville være ulige lettere set ud fra et lovgivningssynspunkt, at man én gang for alle trak tanden ud og formulerede det bredt, således at man fritog folk for beskatning af krigsrisikotillæg.

Men jeg har godt fornemmet den opfattelse, at når man har vedtaget noget, er det, ligesom om man ikke vil vride sig væk fra det standpunkt, man har indtaget, i stedet for at sætte sig ned og sige: Er der nu noget om det, der bliver sagt? Og så prøve ud fra det at formulere en lovgivning, der svarer til både nutid og fremtid.

Det er derfor, jeg er kommet med min bemærkning om, at man ikke bør præcisere det inden for et område, idet krigen meget hurtigt kan udvikle sig til f.eks. Libanon, måske også Syrien, hvad ved vi? Der kan sagtens komme andre krigsområder, og det er det, vi skal tage højde for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 af skatteministeren, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 af skatteministeren om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 1 af skatteministeren til titlen

vedtoges uden afstemning

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af retten til underskudsfræmsørelse for selskaber).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 24/11 87. Første behandling 26/11 87. Betænkning 11/12 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det var jo med dette lovforslag, vi skulle have lukket det hul, at man kan handle med underskud i tomme selskaber. Ministeren har stillet et forslag, Socialdemokratiet har stillet et forslag. Da ministerens forslag kun forsøger at løse problemet i forhold til kapitalafkast, altså hvor man ikke kan fremføre underskud og få modregnet renteindtægter og lignende, har det været nødvendigt at inkorporere det socialdemokratiske forslag i ministerens forslag. Derfor har vi stillet det forslag, vi behandlede som lovforslag nr. L 70 tidligere her i Tinget, som ændringsforslag til ministerens forslag.

Desværre er der noget, der tyder på, at det ikke vedtages. Desværre er der noget, der tyder på, at kun ministerens forslag vedtages. Er det tilfældet, må jeg sige, at det er en stor øvelse for meget lidt. Hvis det er sådan, at ministerens forslag vedtages alene med det af ministeren stillede ændringsforslag, vil der fortsat være et gabende hul i skattelovgivningen. Vi har sagt det en lille smule stærkt i vores betænkningsbidrag, hvor vi siger, at først forsøgte vi at få regeringen til at komme med et udspil. Det nægtede regeringen. Derefter stillede Socialdemokratiet sit forslag, og først efter at et flertal havde meddelt, at man var positiv over for forslaget, altså at der var et flertal uden om regeringen, spillede skatteministeren ud.

Jeg synes, det er næsten, som om skatteministerens udspil ikke har været med henblik på at lukke for en fidus, men at det har været for at opretholde en fidus. Jeg tror egentlig ikke, at det har været ministerens oprindelige hensigt, men jeg synes, det er beskæmmende, at det kommer til at virke sådan i praksis.

[Stavad]

Enhver, der kender smutvejene i skattelovgivning, vil kunne sige sig selv, at den handel med underskudsselskaber, der er foregået indtil i dag, vil fortsætte med stort set uformindsket styrke. Det eneste, der sker, er måske, at de, der sælger underskuddene, får en lidt lavere pris for dem, for nu kan man ikke længere planlægge med millimeters nøjagtighed, at man får brændt hele underskuddet af inden fremførelstidspunktet. Det, vi vil se, er, at man vil placere erhvervmæssig aktivitet i de tomme underskudsselskaber i stedet. Med de afskrivnings- og nedskrivningsregler, vi har i skattelovgivning, er jeg ikke i tvivl om, at man meget nemt og ret nøjagtigt kan planlægge at få underskuddet brændt af inden for de tidsfrister, der er i skattelovgivning.

Derfor må jeg sige, at hvis det viser sig, at min frygt er begrundet, nemlig at der ikke er flertal for at få opsamlet det i øvrigt udmærkede forslag i forhold til den problemstilling, skatteministeren forsøger at løse, altså hvis der ikke er flertal for at lukke det gabende hul, der fortsat eksisterer, hvis man bare ændrer konstruktionen, har det, som jeg startede med at sige, været en meget stor øvelse, som vi får meget lidt ud af.

Jeg tvivler på, at dette her giver 1 mio. kr. mere i statskassen, men hvis man stemmer det socialdemokratiske forslag ind i ministerens lovforslag, opererer vi med en årlig indtægt i størrelsesordenen mellem 250 mio. kr. og 500 mio. kr. Det er næsten, som om regeringen ikke engang vil være med til at samle de penge op, som den kan få bare ved at bukke sig og tage dem nogle steder, som alle burde være enige om at de burde hentes fra, for at løse nogle af de problemer, vi i øvrigt har.

Jeg må beklage dybt, hvis min forudsigelse holder, men jeg håber, regeringen vil besinde sig og lade være med at vedtage et lovforslag, som ikke lukker det hul, som jeg ved førstebehandling forstod at vi var enige om at vi burde lukke.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan da ikke forestille mig, at hr. Stavad har ret i, at der skulle være et flertal for regeringens forslag uændret, for vi har jo klart set De Radikale spille ud i pressen dels i sommer, dels i efteråret om, at der nu effektivt må lukkes for disse huller. Derfor afventer jeg meget spændt

fru Aase Olesens redegørelse, for jeg har bemærket, at De Radikale under andenbehandling vil redegøre for deres stilling, men jeg kan da ikke forestille mig, at De Radikale ikke vil være villige til at sikre for det første, at den væsentlige del af lovforslaget har ikrafttræden den 10. november og ikke den 24. november, og at man heller ikke vil være i stand til at putte almindelig erhvervmæssig aktivitet ind i tomme selskaber.

Til allersidst vil jeg sige, at udvalgsbehandling har vist, at der selv med den kombination, der er sket af Socialdemokratiets og regeringens forslag, og som SF opfordrede til under førstebehandling, såmænd er smuthuller endnu, og det er jeg sikker på at hr. Glistrup sidder parat til at fortælle os om. Udvalgsbehandling har vist, at det er lavet rimelig tæt, men ikke helt vandtæt, og det beklager jeg. Men jeg kan da ikke forestille mig, at De Radikale vil lade en ladeport stå åben.

Men nu afventer jeg så fru Aase Olesens bemærkninger.

Aase Olesen (RV):

Ved førstebehandling af de to lovforslag, som ligger til grund for det, vi nu skal tage stilling til, nemlig Socialdemokratiets og regeringens forslag om at gribe ind over for salg af tomme aktieselskaber, sagde jeg, at vi så positivt på regeringens forslag, men gerne ville bruge udvalgsarbejdet til at vurdere, om der var huller i det forslag, skatteministeren havde fremsat.

Nu har skatteministeren stillet et ændringsforslag, som i hvert fald lukker ét af de huller, som vi i fællesskab har konstateret at der er, nemlig hullet i forbindelse med datter- og moderselskaber, og vi støtter derfor ministerens ændringsforslag.

Vi mener fortsat, at ændringsforslagene fra Socialdemokratiet er for vidtgående. Vi ønsker ikke at være med til at forhindre fornuftige rekonstruktioner. Men det er muligt, at vi ikke er ved vejs ende i definitionen af selve problemet forstået på den måde, at vi gerne vil se nærmere på selve salgssituationen, og vi vil derfor bede om, at lovforslaget bliver sendt tilbage til udvalget.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

[Jens Thoft]

Jeg må straks undskylde over for hr. Stavad. Jeg havde misforstået Det Radikale Venstre, for medens fru Aase Olesen ved førstebehandlingen advarede imod, at man kunne spekulere i ikrafttræden, og under førstebehandlingen gav udtryk for, at hun kunne støtte et forslag, der sikrer, »at der ikke er huller i systemet«, konstaterer jeg nu, at Det Radikale Venstre alligevel vælger den løsning, som lader en ladeport stå åben, og som med sikkerhed ikke vil forhindre, at salget og annonceringen af salget af tomme aktieselskaber vil fortsætte også efter, at vi har vedtaget dette lovforslag. Det beklager jeg. Jeg synes, det er for sølle, at Det Radikale Venstre ikke vil være med til at lukke et så oplagt hul. Det er nemlig sådan, at man blot kan anbringe en erhvervmæssig aktivitet i et af de tomme selskaber; i så fald er der ingen problemer i at overføre underskuddet.

Glistrup (FP):

Hr. Stavad kørte på ny drøftelsen i muddergroften allerede i sine indledende sætninger, hvor han fastslog, at Socialdemokratiet har fremsat et forslag, og at regeringen har fremsat et forslag, og da han gik videre, nævnte han ikke det væsentlige, nemlig at Fremskridtspartiet har fremsat to forslag.

Hermed vil jeg ikke sige, at Fremskridtspartiets forslag er dobbelt så gode som Socialdemokratiets eller dobbelt så gode som regeringens, for både Socialdemokratiets og regeringens forslag er noget negativt, så hvis det var dobbelt så godt, ville det jo være yderligere meget negativt.

Men sagen er, at Fremskridtspartiets forslag giver den lette, elegante, retfærdige løsning på det problem, som de andre tumler med, og som de andre kun forværrer, hvad enten det er Socialdemokratiets forslag, eller det er regeringens forslag, eller det er en hybrid, som det nu ser ud til at vi skal stemme om, imellem disse to umage forældre, som man vil kombinere på den ene eller på den anden måde. Det er jo sørgeligt, når man må fornemme – og det har jeg da fornemmet med meget stor sikkerhed – at det langt om længe er gået op for så at sige alle i og uden for denne sal, der har interesseret sig for dette problem, at problemet kan løses igennem vedtagelsen af et af eller begge de to forslag, som står på dagsordenen som de næste sager, nemlig L 35 og L 36, at de så bare fortsætter i dum-

stolt favorisering af, hvad de selv engang har sagt, for det er jo det eneste, der sker – og det indrømmer skatteministeren mere eller mindre i det svar til udvalget, hvor han kommenterer henvendelsen fra de statsautoriserede revisors forening – skønt der, hvis man citerede fra almindelig snak, kunne gives i snesevis af dokumentationer for, at alle nu ved, at det, Fremskridtspartiet har anført, er den rigtige løsning. Det må blot ikke blive vedtaget, for man har denne glorie om sig, at man tror, at man absolut lider nederlag, hvis et forslag, Fremskridtspartiet står som afsender af, bliver vedtaget. Kerne i dette her er jo, at problemet er enkelt og let løseligt: man kan 100 pct. lukke alt det, man kalder huller osv., ved at vedtage lovforslag nr. L 35 og/eller L 36. Det er så enkelt og ligetil, men man vil simpelt hen ikke stemme for den rigtige løsning, fordi man – og det er en af de mange mørke sider ved dette Folketing og dets virke i disse årtier – er så snæversynet, at man aldrig nogen sinde kunne finde på at tro, at den blinde høne, man anser Fremskridtspartiet for, en enkelt gang kunne finde ét eller to korn. Det er jo betragtningen bag den holdning, man tager. Det passer ikke, når man siger, at ministeren har fundet frem til noget, der lukker nogle huller i forbindelse med moder-datter-selskaber osv. Ministerens forslag lukker jo ikke ét eneste hul. Man ikke bare lukker øjnene for det, Fremskridtspartiet har gjort opmærksom på, men man tager også store bind for øjnene, når man tror, der bliver lukket noget som helst. Tingene bliver mere besværlige: De menesker, der ikke er opmærksomme på lovens finurligheder, falder i fælder, og hvervsvirksomheder må lukke, fordi folk ikke har sat sig ind i, hvilken teknik de skal bruge for at sno sig uden om reglerne. Man gavner dem, man ikke vil gavne, nemlig køberne, for de får en gevaldig større fordel, mens de, der virkelig er kommet i social nød og har lidt tab, intet får ud af det, hvorimod de ville få 100 pct. af gevinsten, hvis man vedtog det let administrerbare og retssikkerhedsmæssigt fremragende forslag, Fremskridtspartiet har fremsat. Det foreliggende forslag er netop et dementi af det, som denne skatteminister startede med, og som alle andre skatteministre er startet med med samme aplomb, nemlig: Nu skal retssikkerheden i høj-sædet. Dette her er et eklatant eksempel på, at retssikkerheden igen bliver knægtet, fordi det

[Glistrup]

eneste, som optager både skatteministeren og de andre partier, er de partipolitiske, snæversynede Christiansborgklummerluftsovervejelser.

Men når man nu er så Christiansborgsk, er noget af det mest beskæmmende blandt de mange huller, man ikke lukker, at man stiller sig totalt uforstående over for begrebet grumset flertal. Både De Radikale og skatteministeren lader, som om de aldrig har hørt om begrebet grumset flertal, skønt det i allerhøjeste grad vil optræde. Man tror, verden er så sort-hvid, at et aktieselskab altid har et fast flertal. Der kan imidlertid glimrende i et aktieselskab være f.eks. 9 forskellige grupperinger af aktionærer, der kan danne flertal med hinanden på mange forskellige måder, men det er hverken gået op for De Radikale i deres elfenbenstårn eller for regeringen i dens elfenbenstårn, at sådanne situationer med grumsede flertal kan optræde, for det indeholder skatteministerens forslag jo overhovedet ikke nogen løsning på. Skatteministeren går ud fra, at når der er en gruppe aktionærer, er der et fast flertal og et fast mindretal, men sådan er livet ikke. Det hænder i parlamentariske forsamlinger, hvad enten de hedder generalforsamlinger i aktieselskaber, eller det er andre parlamentariske forsamlinger, at flertallene skifter på kryds og tværs, og derfor er skatteministerens forslag aldeles ubrugeligt, for der er ligefrem nogle, hvad enten skatteministeren tror det eller ej, der vil benytte sig af muligheden for at operere via de grumsede flertal, og som bevidst vil skabe grumsede flertal. Det er noget, som ikke ligger inden for forestillingsverdenen blandt de etablerede partier her på Christiansborg, at man simpelt hen i den gode hensigts tjeneste etablerer grumsede flertal i aktieselskaberne. Men det er jo bare én af de hundrede metoder, der betyder, at de gode, der ikke spekulerer i skattefup, græder, mens de onde, som giver sig til at læse loven, bliver forsynet med, som hr. Jens Thoft så beskædent sagde det, en ladeport af muligheder for at undgå at blive ramt af forslaget. Det er bare kendsgerningen.

Ved førstebehandlingen af vores lovforslag nr. L 35 og L 36 redegjorde jeg for det på en fremragende pædagogisk måde, synes jeg selv – når andre ikke vil rose mig, må jeg selv gøre det. Ved førstebehandlingen af Socialdemokratiets lovforslag nr. L 70 og regeringens lovforslag nr. L 102 fremstillede jeg det på en an-

den måde, i den tro, at det kunne gå op for nogle. I udvalgsbetænkningen har jeg skriftligt formet det pædagogisk og glimrende led for led, hvordan disse ting hænger sammen. Jeg tror også, at det efterhånden er gået op for alle, at Fremskridtspartiet sagligt har ret – det må det bare ikke få. Men nu synes jeg ærlig talt, at jeg vil holde op med at kaste perler for denne forsamling, og derfor slutter jeg af.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Stavad og hr. Jens Thoft svang sig meget højt op i indlæggen her for lidt siden. Hr. Jens Thoft talte om, at der efter regeringens forslag, som tager sigte på at stoppe den rent skattemæssige spekulation i opkøb af tomme selskaber, står en ladeport af misbrugsmuligheder åben. Og hr. Stavad talte om, at der efter regeringens forslag fortsat er et gabende hul. Ja, hr. Stavad svang sig endda så højt op som til at sige, at det var hans opfattelse, at regeringen ligefrem havde sigte på at opretholde fiduserne – jeg tror, det var det udtryk, hr. Stavad brugte. Jeg kan ikke give nogen bedre forklaring på hr. Stavads udtalelser, end at det er julemånden, der får hr. Stavad til at se nisser og onde entreprenører alle steder.

Jeg må på det allerkraftigste tilbagevise de påstande, hr. Jens Thoft, hr. Stavad og for den sags skyld også hr. Glistrup er kommet med. Hr. Stavad siger, at den fremtidige konstruktion så vil blot være, at underskudsselskaberne vil blive opkøbt med henblik på at overføre overskudsgivende erhvervsmæssige aktiviteter til selskaberne. Hr. Stavad erkender altså, at regeringens forslag lukker for den skattemæssige spekulation i at opkøbe tomme selskaber for at placere obligationer og lignende og på den måde få gjort disse afkast skattefrie. Men hr. Stavad mener øjensynlig, at man blot vil bruge disse tomme selskaber til at gøre erhvervsmæssige overskud skattefrie, og det har jo ingenting på sig i den praktiske og virkelige verden. Det kan ikke uden videre lade sig gøre at flytte en erhvervsvirksomhed fra ét selskab til et andet. Det sagde jeg allerede under førstebehandlingen, og det vil jeg gerne gentage her.

For det første er der et hensyn at tage til virksomhedens kunder og kreditorer. For det andet vil en flytning betyde efterbeskatning af gevundne afskrivninger af investeringsfondshenlæggelser, varelagernedskrivninger osv. Disse

[Skatteministeren]

hensyn vil være så tungtvejende, at man for alle praktiske formål kan se væk fra spekulation i underskudsselskaber ved at flytte erhvervs-mæssige aktiviteter. Et indgreb imod det vil gøre langt mere skade end gavn og vil lægge hindringer i vejen for rekonstruktion af underskudsgivende selskaber. Og jeg har forstået, at Socialdemokratiet er enig i, at vi ikke må lægge hindringer i vejen for rekonstruktion af underskudsgivende produktionsselskaber.

På den baggrund forstår jeg i øvrigt overhovedet heller ikke det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet. Nu har Socialdemokratiet her ved anden behandling stillet sit lovforslag nr. L 70 som ændringsforslag til regeringens lovforslag nr. L 102. Det vil sige, at det er L 70, man har stillet som ændringsforslag. Dette forslag vil i den udformning, det har, være så nemt at omgå, at det i praksis ikke vil få nogen som helst virkning. Efter Socialdemokratiets forslag skal selskabets virksomhed være ophørt eller afhændet, og i bemærkningerne til forslaget henvises til den fortolkning, der findes i investeringsfondslovens § 10 om efterbeskatning ved ophør eller afhændelse af erhvervsvirksomhed.

Som det også fremgår af det svar, jeg har givet på spørgsmål 4 i udvalget vedrørende lovforslag nr. L 70, bliver selskaber – altså selskaber – kun efterbeskattet af investeringsfondshenlæggelser ved konkurs, likvidation eller overgang til kooperationsbeskatning eller skattefri virksomhed, og det skyldes, at aktieselskaber pr. definition anses for at drive erhvervsvirksomhed. Hvis Socialdemokratiets forslag skal tages for pålydende, vil lovforslaget aldrig nogen sinde finde anvendelse, fordi de tomme selskaber netop ikke likvideres.

Hvis der skal være bare det mindste indhold i Socialdemokratiets forslag, må det, Socialdemokratiet tænker på, derfor være en fortolkning af investeringsfondslovens § 10 for så vidt angår personer, mens det, jeg før talte om, var selskaber. Men det fremgår hverken af lovforslaget eller af bemærkningerne til ændringsfor-slaget.

Hvis man skulle anvende denne fortolkning, som altså i så fald er den eneste, der har mening, er den heller ikke ret meget bevendt, idet personers erhvervsvirksomhed først anses for at være ophørt eller afhændet, såfremt enhver form for erhvervs-mæssig aktivitet er ophørt, og

det vil sige, at samtlige virksomheder er ophørt eller afhændet, og så kan begrænsningen af retten til at fremføre underskud nemt undgås ved, at selskabet opretholder en vis beskeden erhvervs-mæssig aktivitet.

Videre vil det efter Socialdemokratiets forslag gælde, at selskabets ejerkreds skal ændres efter virksomhedsophøret, så nye aktionærer får bestemmende indflydelse, og så vil en anden nem måde at omgå forslaget på være at overdrage aktierne, inden virksomheden er ophørt eller afhændet. Virksomheden kan f.eks. afhændes til de tidligere aktionærer. Alt dette har jeg faktisk redegjort udførligt for såvel under førstebehandlingen som i de svar, jeg har givet til Skatte- og Afgiftsudvalget.

Hr. Stavad sagde under førstebehandlingen i øvrigt, at det ikke kunne være alvorligt ment fra min side, at Socialdemokratiets forslag er værdiløst som værn mod spekulation, samtidig med at forslaget vil kunne forhindre rekonstruktion af produktionsselskaber. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det rent faktisk heller ikke var det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at Socialdemokratiets forslag i sin nuværende udformning er værdiløst som værn mod spekulation og derfor heller ikke kan forhindre nogen rekonstruktion af produktionsselskaber. Det har hr. Stavad for så vidt ret i. Men hvis forslaget skulle strammes op for at få virkning ved, at der skulle foretages en selvstændig fortolkning af begrebet ophør eller afhændelse af erhvervsvirksomhed, vil forslaget kunne forhindre rekonstruktioner, og så vil det i øvrigt også blive meget vanskeligt at administrere på en fornuftig måde.

Et produktionsselskab, der omlægger sin produktion i forbindelse med f.eks. et ejerskifte, vil være ophørt med sin hidtidige virksomhed og har derfor tabt det gamle underskud, uanset at produktionsomlægningen var nødvendig for at få virksomheden til at give overskud. Tilsvarende vil et selskab, der driver to virksomheder, tabe underskuddet, hvis den ene virksomhed afhændes eller ophører efter et ejerskifte, og så er det i øvrigt fuldstændig umuligt at fastlægge en klar grænse for, hvornår en produktionsomlægning skal anses for ophør af hidtidig virksomhed, og det vil give en kolossal retsikkerhed.

Derfor vil jeg kort karakterisere Socialdemokratiets ændringsforslag på denne måde: Det

[Skatteministeren]

virker ikke. Og hvis det ændres, for at det skal virke, vil det simpelt hen forhindre rekonstruktioner og medføre en betydelig retsikkerhed.

På den baggrund må jeg afvise det socialdemokratiske forslag.

Stavad (S):

Skatteministeren må undskylde, at jeg i mit første indlæg sagde, at jeg næsten havde fået den opfattelse, at regeringens forslag ikke havde til hensigt at stoppe et hul, men at opretholde et hul.

Grunden til, at jeg nåede frem til det ræsonnement, var, at jeg havde to muligheder. Den ene var, at skatteministeren var ubegavet, den anden, at ministeren rent faktisk med åbne øjne lod hullet stå åbent. Da jeg ikke anser skatteministeren for at være ubegavet, måtte jeg altså landeovre hos den begavede konklusion hos ministeren, der med et smart skaktræk sørgede for at opretholde en fidus, som jeg troede vi var enige om at lukke. Men jeg kan selvfølgelig have draget forkerte konklusioner i den sammenhæng.

Ministeren taler meget om, hvor ubrugeligt det socialdemokratiske forslag er. Jeg mener fortsat, at skatteministeren har uret. Det er jo ikke en konstruktion, vi har opfundet en mørk aften uden at have konsulteret folk, som har stor indsigt i skattespørgsmål. Det er faktisk en bestemmelse, vi har fundet frem til med stort besvær sammen med absolut kyndige skattefolk, fordi skatteministeren ikke ville komme med et udspil, og derfor tror jeg heller ikke på, at skatteministeren har ret. Men jeg synes, det meget godt beviser, hvilken uvilje skatteministeren har haft imod at løse problemerne, at skatteministeren ikke har påpeget på ét eneste tidspunkt, hvordan han så vil lukke de huller, som han jo sådan i sidebemærkninger også selv kommer til at erkende vil eksistere, efter at ministerens forslag måtte blive vedtaget.

Ministerens påstand om, at overførsel af erhvervsmæssig aktivitet til tomme underskudsselskaber ikke er noget, der vil ske i det virkelige liv, passer ikke. Vi oplever i øjeblikket ikke som noget unormalt, men som en tendens under udvikling, at man rent faktisk flytter erhvervsmæssig aktivitet fra gode, sunde selskaber over i nye selskaber for efterfølgende at kunne klare sig med en beskatning af den opsparede kapital i selskaberne på 25 pct., nemlig

likvidationsbeskatningen. Hvad skulle forhindre disse selskaber i i stedet at købe et underskudsselskab og flytte en erhvervsmæssig aktivitet derover? Nuvel, ministeren har ret i, at der bliver nogle genvundne afskrivninger i den sammenhæng, og det er jo derfor, jeg siger, at den eneste virkning af en gennemførelse af ministerens forslag vil være, at prisen for et underskud, fra at være 15–20 pct. i dag, måske vil falde til 8–10 pct., men slutresultatet for skattemyndighederne, for det offentlige, dvs. for den kasse, finansministeren skal prøve at få til at stemme, er altså, at vi ikke får én eneste krone mere ind i skat, men at der sker en vis forskydning imellem dem, der har underskuddet, og dem, der køber underskuddet.

Derfor må jeg sige til ministeren, at hvis han mener, han skal kunne stille sig op med åben pande, når det kommer for dagens lys, hvordan denne lovgivning virker, må han i det mindste bidrage til, at de huller, som han også selv erkender eksisterer, bliver lukket.

Jeg synes, det er uanstændigt, at Folketinget laver en lovgivning, der er så hullet som det, ministeren forsøger at køre igennem Folketinget, og jeg håber, at det trods alt i sidste øjeblik også med radikal hjælp vil lykkes at finde en model, så skatteministeren ikke får lov til at køre den linje igennem, som ingen af os kan være tjent med, og som er med til at skabe mistillid til det danske skattesystem.

Glistrup (FP):

Tak, hr. Stavad! Efter at jeg nu vedrørende dette spørgsmål har råbt i ørkenen igennem i hvert tilfælde 12 år om emnet, oplevede jeg for første gang én, der havde hørt mit hovedbudskab. Hvis man gennemfører det, ministeren lægger op til, vil det være præcis det samme set med skattevæsenets øjne, men det vil føre til den forskydning, at spekulanten, som hidtil kun har fået 70–80 pct. af fordelene, nu vil få 85–90 pct., eller som hr. Stavad sagde: En vedtagelse af ministerens forslag vil betyde, at udbyttet for den, som der var grund til at hjælpe, vil falde fra 15–20 pct. til 5–10 pct. – det var vist de tal, hr. Stavad selv anvendte.

Ja, lige præcis sådan er det, og sådan ved alle at det er, men der er dog ingen uden for Fremskridtspartiets kreds, der før har dristet sig til at sige det fra denne talerstol, og derfor skal der lyde en varmtfølt juletak fra Fremskridtspartiet til hr. Stavad.

[Glistrup]

Og så vil vi selvfølgelig gerne give en gengave. Hr. Stavad ved udmærket som den erfarne mand, han er her på Christiansborg, at hans forsøg, efter at man har set fru Aase Olesens tommelfinger vende den vej, den altså valgte at vende i dag, er fuldstændig forgæves og ud-sigtsløst, hvis han ikke lægger en bombe ind under disse forhandlinger, og at han vil rende sig en staver i livet. Han kan måske samle 87 stemmer for sit forslag, men altså mindre end flertallet. Nej, der skal nytænkning til for at klare det. Man kan ikke – og det ved hr. Stavad udmærket – overbevise nogen ved at tale fra Folketingets talerstol, som hr. Stavad forsøgte, hvad enten det er sagligt eller ikke sagligt – og det, hr. Stavad sagde, var jo en blanding af begge dele.

Det, hr. Stavad kunne gøre her og nu fra denne talerstol, er at begynde at spille russisk roulette. Han kunne stille sig op her på denne talerstol og sige: Enten makker De Radikale og/eller regeringspartierne ret og stemmer for hr. Stavads ændringsforslag – og så er det godt, for så bliver lovforslag nr. L 102 vedtaget med hr. Stavads ændringsforslag – eller også vil Socialdemokratiet på torsdag kaste sine stemmer ud til at stemme enten for lovforslag nr. L 35 eller nr. L 36 – meget gerne begge, men efter frit valg, hvilket det er – og dermed stemme imod lovforslag nr. L 102.

Hvis hr. Stavad havde den fornødne åndelige smidighed, havde han i hvert tilfælde en chance for ved dette russiske roulettespil at bevæge den kolos af femkløverpartier, der regerer dette land, og få flertal for sine ting, men så vil han altså også give retfærdighedens og sandhedens tjeneste en chance ved, at vi, hvis det alligevel ikke gik, ville få vedtaget et af de gode forslag – måske begge gode forslag. Dette være en inklination til hr. Stavad.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 56 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 56 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 109 stemmer mod 9.

§ 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om negativ indkomstskat.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 27/10 87. Første behandling 11/11 87. Betænkning 11/12 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 14 opførte sag, nemlig: